

इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रामायणे । २।४५।११।
 “यथा यथा दाशरथिर्धर्ममेवाश्रितोऽभवत् ।
 तथा तथा प्रकृतयो रासं पतिमकामयन् ॥ ”)
 दाशार्हः, पुं, (दाश दाने + भावे घञ् । दाशं दान-
 मर्हतीति । अर्ह + अञ् ।) विष्णुः । इति हेम-
 चन्द्रः ॥ (यथा, महाभारते । १३।१४६।६७।
 “विजयो जयः सख्यसन्धौ दाशार्हः सख्यतां
 पतिः ॥ ”)

दाशार्हदेशञ्च ॥
 दाशेरकः, पुं, मालवदेशः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 दाशः, चि, (दाशति ददातीति । दाश + बाहुल-
 कान् वन् ।) दाता । इति ञटाभरः ॥
 दाश्वान्, [स्] चि, (दाश् दाने + “दाश्वान् सा-
 ज्ञान् मीढाञ् । ” ६।१।१२। इति ऋगुप्रत्ययेन
 निपातनात् साधुः ।) दत्तवान् । इति सुश्वनो-
 धम् ॥ (यथा, रघुः । १४।७१।
 “तस्मै मुनिर्दोहद्विज्जदशर्षी
 दाश्वान् सुपुत्राशिवमिलुवाच ॥ ”)

दास, ऋ न दाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा-
 उभं-सकं-सेट् ।) ऋ, अददासत् । ञ, दासति
 दासते । इति दुर्गादासः ॥
 दास, र न वधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (खं-परं-
 सकं-सेट् ।) र वैदिकः । न, दासोति । इति
 दुर्गादासः ॥

दासः, पुं, (दासतीति । दासि + “दंसेष्टटनौ न
 आत् । ” उणां ५।१०। इति टः नकारस्य
 चारारः ।) शूद्रः । (यथा, ऋग्वेदे । २।१२।४।
 “यो दासं वर्गमधरं युहाकः ॥ ”)

अधुना कायस्थानां उपाधिभेदः । स तु अष्टसिद्ध-
 मौलिकानामन्यतमः । यथा, कुलदीपिकायाम् ।
 “गौडेशौ कौर्त्तमन्तश्चिरवसतिकृता मौलिका
 ये हि सिद्धा-
 स्ते दत्ता सेनदासाः करगुह्यचिताः पालिताः
 सिंहेदेवाः ॥ ”)

ज्ञातात्मा । धौवरः । इति मेदिनी । से, ४ ॥
 दानपात्रम् । इति विश्वः ॥ शूद्राणां नामान्त-
 प्रयोज्यपद्धतिविशेषः । यथा,—
 “शूर्मान्तं शौच्यस्यस्यात् वर्मान्तं चत्त्रियस्य न
 गुप्तदासात्मकं नाम प्रशस्तं वैश्यशूद्रयोः ॥ ”

इत्युदाहृतत्वम् ॥ * ॥
 दास्यते दीयते भूतिमूल्यादिकं यस्मै सः । चा-
 कर इति भाषा । तत्पर्यायः । शब्दः २ दासेरः
 ३ दासेयः ४ भोष्यकः ५ चेटकः ६ नियोष्यः ७
 किङ्करः ८ प्रैष्यः ९ भुजिष्यः १० परिचारकः
 ११ । इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥ प्रैष्यः १२
 प्रैषः १२ प्रैषः १४ । इति भरतः ॥ परिकर्मा
 १५ परिचरः १६ सहायः १७ उपस्थाता १८
 सेवकः १९ अभिसरः २० अनुगमः २१ । स
 पञ्चदशविधः । यथा नारदः ।
 “गृहजातस्तथा क्रीतो लब्धो दायदुपागतः ।
 अन्नाकालभृतस्तद्दाहितः स्वामिना च यः ॥
 मोक्षितो महत्सखात् युद्धे प्राप्तः पथे जितः ।

तवाह्मिल्युपागतः प्रव्यावसितः कृतः ॥
 भक्तदासश्च विज्ञेयस्तथैव बद्धवाकृतः ।
 विक्रता चात्मनः शास्त्रे दासाः पञ्चदश स्मृताः ॥ ”
 अस्यार्थः । गृहजातो दास्यामुत्पन्नः । दाय-
 दुपागतः क्रमागतः । अन्नाकालभृतः दुर्भिक्ष-
 पोषितः । स्वामिना आहितो बन्धकीकृतः ।
 मोक्षितः ऋणमोचनेनाङ्गीकृतदास्यः । तवाह-
 मित्युपागतः कस्याप्यदासः सन् स्वयं दासत्वेन
 दत्तकृतः । प्रव्यावसितः सम्भाव्यभृतः । कृतः
 केनचिन्निमित्तेन एतावत्कालपर्यन्तं तवाहं
 दास इति कृतसमयः । भक्तदासः सुभिचरेऽपि
 भक्तार्थमङ्गीकृतदास्यः । बद्धवाकृतः बद्धवा दासी
 लब्धोमादङ्गीकृतदास्यः । इति श्रीकृष्णतर्का-
 लङ्कारकृतकर्मसंग्रहः ॥ तस्य कर्म यथा,—
 “कर्मोपि द्विविधं श्रेयसशुभं शुभमेव च ।
 अशुभं दासकर्मात्तं शुभं कर्मकृतां स्मृतम् ॥
 गृहद्वाराभुक्तिस्थानरथावस्कारशोघनम् ।
 गुह्याङ्गस्यार्थोच्छेदविपन्नचयदृशोऽभङ्गम् ॥
 अशुभं कर्म विज्ञेयं शुभमन्यतः परम् ॥ ”

इति मिताश्वरायां नारदः ॥
 “विप्रस्य किङ्करो भूपो वैश्यो भूपस्य भूमिपः ।
 सर्वेषां किङ्कराः शूद्रा ब्राह्मणस्य विशेषतः ॥ ”
 इति ब्रह्मवैवर्ते गणेशखण्डम् ॥
 दासनन्दिनी, स्त्री, (दासस्य धौवरस्य नन्दिनी)
 सख्यवती । इति शब्दरत्नावली ॥
 दामपूरं, स्त्री, (दासान् धौवरान् पूरयतीति ।
 पूर + “कर्मण्यच् । ” ३ । २ । १ । इत्यच् ।)
 केवर्तासुक्तकम् । इति शब्दरत्नावली ॥
 दासिका, स्त्री, (दासति ददाति आत्मानमिति ।
 दास दाने + ऋञ् । टाप् अत इत्वच् ।) दासी ।
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥

दासी, स्त्री, (दासति ददात्यात्मानमिति । दास +
 अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।) भुजिष्या । इति
 मेदिनी । से, ४ ॥ तत्पर्यायः । कर्मकारी २ ।
 इति सुश्वनोधम् ॥ दासपर्यायशब्दाः स्त्रीलिङ्गे
 अस्याः पर्यायशब्दा भवन्ति ॥ (यथा, देवी-
 भागवते । १ । २० । ७२ ।
 “न गता च बधुस्तत्र प्रेथा संप्रेषिता तथा ।
 तस्याश्च विदुरो जातो दास्यां धर्माश्रतः शुभः ॥ ”)
 काकजङ्घा । नीलाम्बानः । नीलभ्रिण्टी । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ प्रौढभ्रिण्टी । इति रत्नमाषा ॥
 वेदी । इति विश्वः ॥ (दास + ङीप् ।) शूद्र-
 पत्नी कैवर्तपत्नी च ॥ (नदीभेदः । यथा, महा-
 भारते । ६ । ६ । ३१ ।

“सुरसां तमसां दासीं सामान्यां वरखामसीम् ॥ ”
 दासीघटः, पुं, (दासीपादनिज्येष्ठो घटः । मध्य-
 पदलोपिसमासः ।) नवभ्यां ज्ञापातकिनः
 परिव्याभार्थं सपिण्डसमानोदकानियुक्तदक्षिणा-
 भिसुखदासीपादनिःषेधजन्यपूर्णकलसः । तदनु-
 ष्ठानं यथा, मनुः । ११ । १८३—१८५ ।
 “पतितस्योदकं कार्यं सपिण्डैर्नान्यैर्वैर्हिः ।
 निन्दितेऽहनि सायाह्ने ज्ञात्युत्पिण्डसन्निधौ ॥ ”

दासीघटमपां पूर्णं पर्यस्येत् प्रेतवत्-अदा ।
 अहोरात्रमुपासीरन्नशौचं बान्धवैः सह ॥
 निवर्त्तेरश्च तस्मात् सन्भाव्यसहासने ।
 दायदस्य प्रदानश्च यात्रा चैव हि कौत्सिणी ॥ ”
 “पतितस्येति । महापातकिनो जीवत एव प्रेत-
 स्योदकक्रियया वक्ष्यमोक्षरीत्या सपिण्डैः समानो-
 दकेषु ग्रामाह्वहिर्गत्वा ज्ञात्युत्पिण्डसन्निधाने
 रिक्तायां नवभ्यां तिथौ ज्ञानान् कल्प्या ॥
 दासोति । सपिण्डसमानोदकानियुक्ता दासां
 उदकपूर्वं घटं प्रेतवदिति दक्षिणाभिसुखीभूय
 पादेन क्षिपेत् । यथा स गिरुदको भवति ऋतु-
 ते सपिण्डाः समानोदकेः सहाहोरात्रमशौच-
 भाचरेयुः ॥ निवर्त्तेरश्चिति । तस्मात् पति-
 तात् सपिण्डादीनां सम्भाव्यमेकासनोपवेशनश्च
 तस्मै ऋकथप्रदानं सावत्सरिकादौ निम-
 न्नयादिरूपो लोकथवहार एतागि निवर्त्ते-
 रन् ॥ ” इति कुल्लुकभट्टः ॥

दासीसभं, स्त्री, (दासीनां सभा । “अशाला
 च । ” २।४।२४। इति कौवलम् ।) दास्याः
 सभा । इत्यमरः । ३ । ५ । २७ ॥
 दासियः, पुं, (दास + खार्थे ङ्क् ।) दासः । इत्य-
 मरः । २ । १० । १७ ॥ कैवर्तः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (दासस्य अपत्यमिति ।) दासोत्-
 पन्ने, चि ॥

दासियो, स्त्री, (दासिय + खियां ङीप् ।) सख्यवती ।
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, महाभारते । १ ।
 १०० । ४६ ।

“समीक्ष्य राजा दासेयीं कामयाम्मास श्रान्तनुः ॥ ”)
 दासेरः, पुं, (दास्या अपत्यम् । ङ्क् ।) दासः ।
 इत्यमरः । २ । १० । १७ ॥ कैवर्तः । इति शब्द-
 रत्नावली ॥ (दास + बाहुलकान् एरच् ।) उद्दुः
 दासिकापत्नी, चि । इति मेदिनी । रे, १६६ ॥

दासेरकः, पुं, (दासेर + खार्थे कन् ।) उद्दुः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, माघे । ५ । ६६ ।
 “दासेरकः सपदि संवलितं निषादे-
 विप्रं पुरां पतगराड्विज निर्जगार ॥ ”)
 दासीसुतः । इति हारावली । २४८ ॥ (जाति-
 भेदः । यथा, महाभारते । ६ । ४७ । ४६ ।
 “दशार्थकाः प्रयागाच्च दासेरकागणैः सह ॥ ”)

दास्यं, स्त्री, दासस्य भावः । (दास + अञ् ।)
 दासत्वम् । यथा,—
 “अर्धेन वन्दनं मन्त्रजपः सेवनेन च ।
 स्मरणं कौर्त्तनं शब्दगुणश्रवणमीधितम् ॥
 निवेदनं खस्य दास्यं नवधा भक्तिलक्षणम् ॥ ”
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिसखण्डम् ॥

दास्यमानः, चि, दाघातोः कर्मणि स्थमान-
 प्रत्ययेन निष्पन्नः । भविष्यदानसम्बन्धिवस्तु । इति
 आकरणम् ॥ “अपि च जनविप्रव्रतदास्यमान-
 पिण्डस्थानानि यथा ॥ ” इति तिथ्यादित्त्वम् ॥

दाहः, पुं, (दह + भावे घञ् ।) दहणम् । भस्मी-
 करणम् । (यथा, मार्कण्डेये । ३० । २३ ।
 “तदभावे च वृपतिः कारयेत् खड्कुटमिना ।